

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Alphonsi Madriliensis De Vera Deo Apte Inserviendi methodo Libellvs Avreus

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

De Dei in nos beneficijs sæpe meditandis. Cap. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48891](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48891)

exerceamur. Tertium, in eo vt mori
 discamus cum semper moriamur, &
 tam citò finienda sit vita nostra. Ex-
 pedit autem vt de singulis horum a-
 liquid tractemus sequentibus capi-
 tibus.

Tertium

ca. 16.

Alias se-

pe medi-

tandum.

CAPVT XIV.

*Quod sit admodum utile exercitium,
 quod singulariter fieri debet circa
 beneficia quæ à Deo accepimus.*

Naturale est vt eos metuamus
 qui admodum potentes sunt,
 amemus autem illos qui no-
 bis benefecerūt: porro initium om-
 nis boni in timore consistit, præsum-
 ptio verò, in timoris carentia. Deus
 Dominus noster infinite potestatis
 est, à quo manat omnis potestas cœ-
 litum & terrestrium: vt nos credere
 confitemur dum dicimus: Credo in
 Deum Patrem omnipotentem. Est-
 que admodum utile istud semper
 recogitare, vt magna illius pote-
 stas nos humiliet ac terreat: & pro-
 inde metuamus talem offendere,
 aut quicquam præsumere. Quid

Timor

initium

omnis bo-

ni.

Potentia

Dei cur

sepe reco-

lenda.

enim

Dei beneficia quāta fuerint erga nos.

enim non demittet, aut potius abijciat vanam suam præsumptionem, dum attentè considerauerit tantam potestatem, adeò terribilem omnibus terræ regibus, quibus facilius aufert animam, mittens illam in barathrum inferni si ipsum non timuerunt, neque de beneficijs ab eo acceptis seruierunt, quàm quisquam collum columbæ contorqueat. Cogitemus etiam beneficia, quæ in dies nobis præstat, & quæ præstitit, vt aduertamus quantum nos amet, ipsumque redamemus. Coelum ac terram ad nostrum obsequium cōdidit, neque enim illis indigebat. Et id confitemur cum dicimus, creatorem cæli & terræ. Angelos nobis tradidit in custodes continuos. Parua sunt hæc omnia, dum recogitamus quòd maiestas illa de cælo in terram descenderit, non vt sibi ministraretur, *Matt. 20.* velut loquitur in euangelio, sed vt ministraret, quo melius nobis seruiretur. Fuit autem modus quo nobis seruiuit, quòd factus homo in visceribus beatæ Mariæ virginalibus,

bus, & ex ea natus, miserum præsepe *Christus*
 statim elegit, vbi tanquam commu- *pauper factus*
 nis infans fleuit: magnam sustinens *et ut nos*
 paupertatem, vt per hæc omnia no- *perpetuò*
 bis perpetuas daret diuitias, ac vitã *diuites*
 in qua abest omnis ploratus: vt etiã *efficeret.*
 præberet nobis exemplum, quo co- *Terrena*
 gnosceremus quã spernenda sit *commoda*
 terræ prosperitas, cum ipse qui est e- *que cõtē-*
 terni patris sapientia, adeò in totũ *nẽda sint.*
 illam contempserit. Non est sanẽ
 obliuioni tradendum, aut parui du-
 cendum tanti Domini seruitium,
 tanto suo labore, pro gente tam ab-
 iecta, & ad tantam eius gloriam per-
 actum. Post hæc deferente eum ma-
 gno cum labore benedicta matre
 sua, fugit in Aegyptum. Et ne scribẽ-
 do fiam prolixior (quanquam reco-
 gitando prolixi esse nequeamus) *Christus*
 post vitam mille plenam laboribus, *nostri*
 & in nostrum obsequium impen- *causa ad*
 sam, mortuus est morte immensis *mo, tem*
 plena doloribus & abiectionibus. *vsque ser-*
 Cum ergo mortem vsque nostra *uinit.*
 causa seruierit, aduertamus quã
 parum sit quod facimus, etiam si in

M

omni

*FO. 41.
Peniten-
tiā male-
factorum
nō ad vl-
timam
vsq; sene-
sutē dif-
ferendam.*

omni eius mandato ipsi seruiamus
vt magis in gloria, quā adeo nobis
exoptat illa maiestas, crescamus. Post
hæc omnia resurrexit cum magna
gloria, & in cælos ascendit: reditu-
rus vniuersorum iudex, vt in corpo-
re & anima perpetuum rependat in
cælo præmium, vniuersis qui, vt di-
ctum est, ipsi seruierint: aut si non, vt
æquum est, ei seruierunt, veram pœ-
nitentiam peregerint. Aduertamus
tamen D. August. tanti nominis ac
sanctitatis doctorem dubitare, num
danda sit ad veram pœnitentiam per-
agendam gratia ei, qui cum in vita si-
bi data ac sanitate posset Deo serui-
re, id differt vsque dum mors pec-
candi vires ipsi præripit: quoddam
bonus ille latro qui cū Christo mor-
tuus est, inuitat nos ne desperemus,
nō tamen aufert à nobis dubiū,
de quo habet D. Aug. Neq; enim vel
vna hirundo facit ver, neq; vnus la-
tro qui saluus factus est, dicit, nō cō-
demnandos alios innumeros, quo-
rum erat & alter latro, qui sinistrum
Christo clauderat latus: nec tamen
liber

liber fuit à sententia mortis æternæ,
quæ in extremo iudicio feretur ad-
uersus vniuersos latrones, & eos qui
tantis Dei beneficijs ingrati sunt,
neq; inde ipsi seruiunt. Hæc omnia
cum indies in symbolo Apostolo-
rum recitemus, æquum omnino esset
vt ea quoque non negligenter per-
currētes recogitaremus: sed in quo-
libet horum immorantes, ac si præ-
sentes adessemus: potissimum autem
dum regina cœlestis filium suum v-
tero gestaret, ipsumque pareret, ex-
hibendo eis varia obsequia, & reue-
rentiæ signa, tanquam si nunc præse-
ntes eū nasci videremus. Rursum sin-
gularius in ipsa passione, cogitan-
tes Christi captionē illam adeò ig-
nominiosam, verbera, coronam spi-
neam, innumeraque opprobria: qua-
lia nunquā vlli facinoroso vidimus,
aut audiuius fuisse illata: quæ om-
nia ab imperiali illa & diuina maie-
state suscepta fuerūt, vnā cum morte
crudelissima quæ subsequuta est, quò
nos inuitaret ad spernēdas pōpas, &
hōnōres mundanos: ad quos cæci

M

3

qui

*Mortis
Christi
considera-
tio rerum
munda-
narū con-
temptum
excitat.*

*Omnes
Christiani
sed poten-
tiores po-
tissimum
Christi
domini
passionem
recolere
debent.*

qui hæc non perspiciunt, continue irruunt. Aduertendū nobis est, quod si qui mundanis rebus ita occupantur, vt hæc indies recogitare nequeant, diebus saltem festis tempus aliquod sibi deputare deberent, quo hæc meditarētur: vt adimpleto præcepto quod de festorum sanctificatione acceperunt, opus simul peragerent, vnde tantum boni ipsis proveniret. Nullam tamen inuenio excusationem quam habeant mundi magnates, vt indies ista non expleant, saltem ad dimidium horæ spatium: cum, etiam præter hoc quod eorum magnanimitas ad hæc magna ipsos inuitat: magna quoque libertas qua fruuntur, vt se secretò recolligant, non parvam ad hæc præbet occasionem. Præterquam etiam quod in cunctis negotijs iuuari possunt, per multos qui ipsis inseruiunt. Precamur Deum altissimum vt cæcitatem ab eorum cordibus auferat, quo videant hæc aliaque magnalia quæ adeò desiderant, nescientes quid desiderent, quæque ipsis adeò occulta sunt.

CA